

Nếu có thể nói yêu anh

(truyenngan.com.vn - Tham gia viết bài cho tập truyện “Hay là mình cứ bắt chấp yêu nhau đi”)

Tôi đã từng nhớ năm tôi 18 tuổi, tôi đã yêu một chàng trai, tình đầu không tan cũng nát....Quả thật là đúng !!!

Tôi yêu một mối tình để rồi tan vỡ chỉ vì anh yêu một người không yêu anh.

Lúc đó, tôi đã chứng kiến cô gái ấy chạy....còn anh thì đuổi theo... Một mối tình chạy và đuổi để rồi không mang đến một kết cục hoàn mỹ nào.

Tôi đã từng nghĩ, trong tình yêu, con gái thường hay bị tổn thương nhiều nhất. Nhưng bây giờ tôi đã có một nhận định khác, trong tình yêu ai cũng đều phải trả giá...

Từ khi bắt đầu gặp anh, tôi nhận thấy đôi mắt anh rất đẹp, một nét đẹp khiến người ta ngây ngất nhưng mang một nỗi buồn man mác làm người khác không kìm lòng được phải đau lòng.

Phải, tôi gặp anh như vậy đó và tôi nghĩ rằng, đối với cô ấy – người mà anh yêu hết lòng – đôi mắt anh chỉ chứa đầy nỗi hận thù và căm ghét.

Tôi được thuê làm ôsin trong nhà anh, một căn nhà chỉ vón vẹn hai mươi mét vuông, bé tẹo và trống vắng, cô đơn.

Mỗi ngày tôi chỉ làm việc bốn tiếng đồng hồ và tôi làm công việc này chỉ để bán thời gian. Anh biết và cho phép tôi có thể đến dọn dẹp bất cứ lúc nào tôi rảnh. Có khi tôi đến nhà anh lúc tận đêm vì tôi bận phải học nhưng anh không trách cứ, chỉ mở cửa cho tôi vào. Anh là như vậy đó, trầm lặng, ít nói và hơi lạnh lùng. Những khi làm việc tới nửa đêm, tôi vẫn an toàn đến tuyệt đối.

Anh không làm gì ôsin cả, kể khi một ôsin không xấu và rất đẹp.

Có những lúc buổi tối, anh không có ở nhà, lúc ấy tôi chắc chắn được rằng, anh đã đến phòng trà nào đó để coi người yêu hát.

Vì thời gian tôi đến nhà anh bất thường nên anh đã sao chép một chiếc chìa khóa cho tôi. Tôi nhìn anh đầy ngỡ ngàng, chẳng lẽ anh tin người lạ như tôi sao, tôi chỉ là một ôsin, người không ruột thịt với anh. Kể từ lúc ấy, tôi đã biết anh có lòng tin người rất sâu sắc.

Tôi thường nghĩ anh là một chàng trai “vô công rồi nghề”, một cậu ấm nhưng sau này tôi mới biết được rằng anh làm công việc có liên quan đến bất động sản.

Anh giàu có nhưng không thích thể hiện, anh nói tiếng anh nhanh hơn tiếng việt, anh đẹp trai, anh nhiều người tình. Anh ngủ với nhiều người mẫu, người nổi tiếng trong giới truyền thông.

Anh đem người con gái về nhà một lần thì sẽ không xuất hiện lần hai. Hơn hết thấy: Anh yêu người con gái ấy vô cùng.

Tôi không định điều tra mối tình đầu của anh – người con gái mà anh yêu nhất, điều đó sẽ không mang đến một kết cục gì tốt đẹp và tôi cũng không quan tâm cho lắm.

Và rồi đến một ngày, anh nói anh phải về quê đón tết, nhờ tôi dọn đến nhà anh một tháng để canh chừng nhà cửa cho anh rồi dọn dẹp luôn một thể.

Tôi đồng ý !!!

Dọn đến nhà anh, một căn nhà nhỏ nhưng sang trọng và đầy đủ tiện nghi. Được ở sướng và lại còn được rất nhiều tiền, tôi ngu gì không đồng ý.

Rồi đến một hôm, cô gái mà anh yêu thương đã đến tận nhà tìm.

Tôi đã bảo, anh ấy về quê đón tết, thế rồi cô ấy quay đi, dáng người mảnh khảnh khuất sau phía cuối con đường dưới những cơn mưa phùn nhẹ nhẹ.

Tôi đã từng thấy cô gái ấy xuất hiện trên ti vi, nổi bật và đầy quyến rũ. Thế là tôi hiểu tại sao anh lại yêu cô ấy nhiều đến thế. Một con người sống vì âm nhạc, thích nổi bật và hơn hết chưa từng yêu anh.

Tôi không hiểu tại sao anh lại yêu cô ấy nhiều nhưng lại không nói rõ ràng, càng không hiểu tại sao anh lại gặp gỡ được cô ấy nhưng tôi biết được rằng

giữa anh và cô ấy đang có một khoảng cách rất lớn mà chỉ có người thứ ba như tôi mới nhìn thấy được.

Tôi là một cô gái rất hay tò mò, phải, chính vì thế tôi lục lọi cuộc sống của chủ nhân như bào mòn chính cuốn tiểu thuyết mà tôi thích.

Khi ấy, tôi đã tìm thấy một cái đĩa CD, trên cái đĩa ấy còn có khắc chữ: “Tặng anh yêu của em”. Và rồi tôi chắc chắn được rằng, đây là cái đĩa do cô ấy tặng vì anh không bao giờ lưu giữ kỉ vật của một ai khác.

Lúc tôi xem cái đĩa đó, tôi đã cảm nhận được rằng đoạn phim đó rất tình cảm, chính tay chị ấy làm và đóng đề tặng anh kia mà.

Tôi còn tìm được cuốn nhật kí của anh, những hình ảnh anh và cô ấy ôm nhau, thân mật với nhau làm tôi đến phát ghen và tôi lại chắc chắn một điều rằng: Anh ắt yêu cô ấy – một ca sĩ.

Nếu như tôi không là ôsin của anh thì chắc có lẽ khi từ ngoài nhìn vào, tôi sẽ nghĩ anh và cô ấy rất hạnh phúc bên nhau.

Nhà tôi không nghèo nhưng nghe người ta nói nếu học nhiều quá sẽ dẫn đến tôi quyết định tìm công việc cho mình. Lúc đầu tôi không có ý định là ôsin nhưng cuộc sống không như ta mong chờ, tôi đã xin việc làm ôsin, thế đấy, nên nếu chuyện này mà ba mẹ tôi biết được chắc sẽ cạo sạch đầu tôi mất.

Ngoài công việc dọn dẹp ra, tôi còn có thể ngắm nhìn trai đẹp mà không tốn tiền, có chuyện gì sướng hơn thế nữa.

Hôm nay, tôi quay trở lại căn nhà của mình, nơi mà bao nhiêu năm nay tôi chưa hề đặt chân trở về. Tôi ghét cuộc sống của gia đình tôi lúc bấy giờ, ba tôi là đạo diễn và mẹ là diễn viên nhưng họ không được hạnh phúc như người ta mong đợi. Thế rồi mẹ tôi quyết định đi tìm hạnh phúc khác, nơi mà có điều vững chắc để sự nghiệp mẹ tôi không chao đảo. Còn ba tôi, khi ấy đã không giữ mẹ tôi lại, cho mẹ đi tìm hạnh phúc riêng, nơi mà có thể làm cho mẹ tôi không hối hận và vui vẻ.

Lúc trở về nhà, tôi được giao trách nhiệm phụ việc cho ba tôi, làm công việc thư kí cho đoàn phim. Bất ngờ, tôi đã gặp lại cô ấy – người mà anh yêu

thương nhất đang cặp kè với ba của tôi. Từ bất ngờ này đến bất ngờ khác cứ ập đến trong đầu của tôi, chuyện ba của tôi có người tình thì không có gì lạ lắm cả vì tôi đã thấy nhiều lần nhưng người tình của ba bây giờ lại là cô ấy khiến tôi rất ngỡ ngàng. Không phải chứ ??? Điều này thật khó tin và tôi nhận ra một điều: Muốn nổi tiếng thì phải hi sinh. Vì ba tôi có thể giúp cô ấy nổi tiếng hơn.

Tôi cười mĩa mai nhìn cô ấy và chắc có lẽ cô ấy sẽ không nhận ra tôi đâu vì tôi và cô ấy chỉ gặp thoáng qua ở nhà anh.

Hôm nay, tôi đến nhà anh dọn dẹp vào buổi sáng vì được nghỉ học. Bất chợt, tôi thấy anh nằm co ro một góc trong khoảnh tối của căn nhà. Khi định đến lại gần, tôi đã đá phải một tờ báo. Nhặt lên xem.

Mặt chính diện của tờ báo đó là hình ảnh của cô ấy đang cặp kè cùng người mẫu nam siêu nổi tiếng hạng nhất. Thật không ngờ rằng cô ấy thay đổi bồ nhanh như chong chóng, chưa gì anh rồi đến ba tôi, giờ lại đến tên người mẫu này.

Thật đáng khinh mà !!!

Bất giác tôi nhìn qua anh, thấy anh thật tàn tạ và lẩn lóc bên cạnh là mấy chai rượu không.

Hình như đêm qua....anh đã khóc....

.....

Gần trưa, tôi lại thấy cô ấy đến nhà của anh, tôi bỗng trốn vào một góc vì không muốn cô ấy nhận ra tôi là con của người mà hồi trước cô đã cặp kè.

Một cuộc cãi vã to tiếng đã bắt đầu thu hút sự chú ý của tôi.

Cố ấy nói thật to:

- Anh à, trả lại hết cho em những hình ảnh mà hai chúng ta đã chụp chung đi, em không muốn nó phải lộ diện trên các trang mạng giới truyền thông. Làm ơn đi mà.

Anh cười nhếch mép nhìn cô ấy và giọng nói được cất lên:

- Không phải hôm trước em đã lấy hết rồi sao, giờ còn muốn gì nữa.
- Nhưng em chắc chắn là vẫn còn mà.

Bỗng nhiên, cô ấy nước nỡ, gục đầu xuống đầu gối. Lúc đó, tôi đã thấy trong mắt anh có một sự thương xót, một nỗi buồn không tên, một nỗi xót xa không tìm lòng được.

Và rồi anh ôm cô ấy, một cái ôm rất khẽ như sợ làm tổn thương người mà anh yêu thương nhất, anh cất giọng:

- Đừng khóc nữa, anh yêu em nhiều lắm, anh không muốn làm tổn thương em đâu, chẳng phải lúc ấy em đã lấy hết đi những kỉ vật còn sót lại giữa hai chúng ta rồi hay sao, thật sự anh không muốn xóa hết những thứ đó nhưng em đã làm rồi, giờ còn tỏ ra oan ức nữa hay sao ?

Nhưng cô ấy vẫn cứ khóc, càng khóc to hơn khi được anh cưng chiều và cô ấy nghẹn ngào nước nỡ nói:

- Thật sự em không muốn làm tổn thương anh đâu, em chỉ mới bước chân vào nghề chưa thể rời bỏ nó được. Anh hãy cho em khoảng thời gian hai năm, chỉ hai năm thôi rồi chúng ta lại sẽ được bên nhau, Lúc đó hạnh phúc bên nhau được không anh.

Tôi biết anh là người rất dễ mềm lòng, đặc biệt là nước mắt của con gái và cũng như tôi dự đoán, anh lau khô đi những giọt nước mắt nóng hổi lăn dài trên gò má của cô ấy, anh nói:

- Được, hai năm không phải là quá dài, anh sẽ chờ đợi em vì tình yêu của anh là vô tận.

Và cô ấy nói “được” rồi quay bước đi, tôi thật không ngờ cô ấy có thể đóng kịch giỏi đến thế. Cô ấy thật giả tạo. À phải rồi, cô ấy là ca sĩ kiêm diễn viên luôn mà. Nhưng không phải cô ấy vô tình đến thế sao ? Tới đây để diễn một màn kịch thật hay rồi vô tình hay lạnh lùng quay đi mà không thèm quan tâm đến cảm nhận người khác – đặc biệt là anh.

.....

- Cô có thấy tôi quá ngốc không. – Anh cất giọng hỏi tôi, một giọng nói mang đầy vẻ ưu phiền.

- Há ?? Anh hỏi tôi sao ? – Tôi giả vờ ngu ngơ như chưa từng biết đến cuộc nói chuyện nào gần đây.

- Chuyện lúc nãy...- Anh nói lấp lửng và lơ đãng quay đi.

- Hình như anh yêu cô ấy hơn cả chính bản thân mình.

- Phải, chắc lẽ thế . Anh thật lòng trả lời.

- Cô ấy thật đẹp.

- Không, chỉ toàn sửa không đấy.

- Nhưng anh vẫn yêu cô ấy rất nhiều. – Tôi e dè như sợ mình nói sai điều gì.

- Cô ấy còn biết cách sửa tình yêu nhiều thành ít ấy. – Nói xong, anh phá lên cười, một nụ cay đắng đến tận lòng.

- Cô ấy thật hạnh phúc khi có được tình yêu từ anh.

Nói xong, tôi quay đi, không muốn nghe thêm một lời nào nữa. Dù cô ấy có làm gì đi nữa anh vẫn yêu cô ấy. Một tình yêu mà tôi không thể nào chen chân vào.

Nhưng dù gì đi nữa, tôi vẫn biết người tổn thương sẽ là anh.

Mẹ tôi đã đánh đổi. Đánh đổi ba tôi để lấy những mối quan hệ dài hơn trên sân khấu.

Ba tôi không giữ lại. Cứ để bà quay bước đi.

Thảm hại với hạnh phúc ba người nhưng lúc đó tôi không đau khổ lắm.

Và bây giờ, tôi thấy anh đau khổ như không muốn để ai cướp mất cô người

yêu của mình, anh chấp nhận bị tổn thương và anh chung thủy với mối tình.

Tháng sau, cô ấy ra một album mới và được biểu diễn ở phòng trà. Anh bất giác hỏi tôi có muốn cùng anh đi tới đó không?

Và tôi đã đồng ý. Tôi không hiểu tại sao tôi lại đồng ý nhưng chỉ biết được là khi bắt gặp ánh mắt của anh, tôi đã trả lời vậy.

Trước khi đi tới đó, tôi bỗng hỏi anh:

- Bao giờ anh chị cưới.

Anh im lặng một hồi lâu rồi trả lời:

- Hai năm nữa, cô ấy bảo thế.

Ừ, là cô ấy bảo vậy. Trước đây, khi bỏ tôi, mẹ cũng nói chỉ làm thêm nghề này hai năm nữa thôi. Nhưng giờ mẹ vẫn luôn yêu cái nghề và yêu hạnh phúc mới. Liệu hai năm nữa cô ấy có trở lại với anh không? Hay chỉ làm cho anh thêm tổn thương và cướp mất cả một cuộc đời của anh.

Cuộc đời này đầy rẫy sự đánh đổi. Thật sự tôi rất muốn nói cho anh biết rằng cô ấy đã cặp bồ với ba của tôi, đã từng ngủ với ông ấy nhưng tôi không nói được, chỉ sợ rằng sẽ làm tổn thương anh thêm lần nữa. Cô ấy đã từng đánh đổi để có sự nghiệp vững chắc và anh cũng đánh đổi. Đánh đổi một đời người để yêu cô ấy.

Tôi bỗng hỏi anh một câu, như chính làm cho mình một lời giải đáp:

- Nếu cô ấy vẫn làm tổn thương anh lần nữa, anh vẫn yêu cô ấy chứ, thời gian 2 năm cũng quá dài.

Anh trả lời như mang theo một sự cương quyết nào đó:

- Phải, anh vẫn sẽ yêu cô ấy, yêu đến suốt cuộc đời, anh bất chấp thời gian có dài bao nhiêu, anh bất chấp lòng người đổi thay đến thế nào, anh bất chấp tình yêu của cô ấy là thật lòng hay giả dối. Anh vẫn sẽ yêu cô ấy..mãi mãi..

Tình yêu là thế, như không có một con đường nào để ta lui đi, nó cứ cuốn

xoáy ta vào cơn lốc tình yêu hạnh phúc và hận thù lúc nào không hay. Nhưng ta vẫn cứ yêu nó, **VẪN BẮT CHẮP HẾT TẤT CẢ ĐỂ CÓ ĐƯỢC MỘT TÌNH YÊU** dù phải nhận cay đắng và khổ đau.

.....

Tại buổi trình diễn của cô ấy, có rất nhiều báo chí hướng về phía cô ấy, một giọng hát mềm mại và thân hình đầy quyến rũ.

Tôi và anh ngồi cùng nhau, ánh mắt của anh lúc nào cũng hướng về phía sân khấu, trong mắt anh như chỉ còn đọng lại hình ảnh của cô ấy trong đêm nay.

Nhưng chưa bao giờ cô ấy nhìn về phía anh, ánh mắt cô ấy luôn dõi theo người ngồi trên hàng ghế VIP.

Tại bữa tiệc sau buổi họp báo, tôi thấp lổm lổm hình bóng cô ấy đang tán tỉnh một nhà xuất bản mới, một nhà đầu tư mới.

Ông ta đầu hói, bụng phệ, đáng tuổi cha của cô ấy.

Ai cũng muốn ông ta mời họ đi ăn tối....để được nổi tiếng hơn...

Nghệ sĩ thường có nhiều loại, có khi phải đánh đổi cả thân mình.

Anh nhìn cô ấy, tay nắm chặt cái li như muốn bóp nát nó và khi cô ấy nhìn anh, hai ánh mắt lơ đãng giao nhau vậy rồi cô lơ đi, tránh ánh mắt của anh như tỏ vẻ không biết gì..Uhm.....phải.....anh biết.....anh hiểu chứ.....nhưng.....anh chấp nhận.....bởi vì anh yêu.....bởi vì một lời hứahai năm không phải là quá nhiều.....

Tôi yêu anh, khác cách anh yêu cô ấy, khác cách cô ấy yêu danh dự, khác cách mẹ tôi yêu ba....

Tình yêu của tôi âm thầm và lặng lẽ, có khi, từ lúc bắt đầu đến bây giờ, anh không hề nhận ra, tôi đã yêu anh, yêu rất nhiều, như cái cách anh yêu cô ấy.

Và tôi cũng không muốn để anh biết, để anh vẫ giữ trọn vẹn cái tình yêu nồng cháy..

Nếu tôi có thể nói yêu được anh, tôi sẽ nói rằng:

- Em yêu anh rất nhiều, em muốn làm vợ anh và hơn hết, em sẽ không làm ca sĩ.

Simpson Alice